

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 11 юли 2019 г. на Европейската комисия (ООТД), с което се отправя предупреждение към жалбоподателя;
- да отмени решението от 27 март 2017 г. на Европейската комисия (ООТД) да поеме случая [поверително] ⁽¹⁾;
- да изплати на жалбоподателя общо обезщетение от 30 000 EUR за неимуществени вреди, дължимо от Европейската комисия;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, като приложи член 134 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 266 ДФЕС, по-специално неподходящи мерки за изпълнение на решението за отмяна, постановено от Общия съд и нарушение на принципа „non bis in idem“.
2. Второ основание: нарушение на член 266 ДФЕС, нарушение на принципа на добра администрация, включително задължение за безпристрастно и справедливо разглеждане на делата, нарушени на принципа за презумпция за невинност и нарушение на правото на защита.
3. Трето основание: нарушение на член 266 ДФЕС, нарушение на приложимите процедурни правила към административните разследвания и дисциплинарните производства и нарушение на задължението за мотивиране.
4. Четвърто основание: искане за присъждане на специално обезщетение поради посочените по-горе нарушения.

⁽¹⁾ Поверителни данни заличени.

Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Target Brands/EUIPO — The a.r.t. company b&s (art class)

(Дело T-221/20)

(2020/C 201/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Target Brands Inc. (Минеаполис, Минесота, Съединени щати) (представител: A. Norris, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The a.r.t. company b&s, SA (Кел, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „art class“ — заявка за регистрация № 16 888 737

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2020 г. по преписка R 1596/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението по отношение на всички останали спорни стоки,
- при условията на евентуалност, да върне преписката на EUIPO за ново разглеждане,
- да му присъди разноските във връзка с това производство по обжалване, с производството по обжалване пред апелативния състав и с производството по възражение.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 21 април 2020 г. — СН и CN/Парламент

(Дело T-222/20)

(2020/С 201/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: СН и CN (представител: С. Bernard-Glanz, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да обяви жалбата им за допустима;
- да отмени обжалваните решения, доколкото с тях не се изразява окончателно становище по установяването на истинността на фактите, свързани с упражнен психически тормоз;
- да осъди ответника да заплати на всеки от тях сума от 5 000 EUR, ex aequo et bono, като обезщетение за неимуществените вреди, причинени от превишаването на разумния срок, която сума да се увеличи с лихвите за забава до пълното изплащане;
- да осъди ответника да заплати на всеки от тях сума от 100 000 EUR, ex aequo et bono, като обезщетение за неимуществените вреди, причинени от липсата на окончателно становище по установяването на истинността на фактите, свързани с упражнен психически тормоз, която сума да се увеличи с лихвите за забава до пълното изплащане;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу решенията на Парламента от 13 септември 2019 г., в които органът, оправомощен да сключва договори за назначаване на тази институция, в отговор на техните искания за съдействие, не е изразил окончателно становище по установяването на истинността на фактите, свързани с упражнен психически тормоз, жалбоподателите изтъкват две основания.

1. Първо основание, изведено от нарушение на задължението за оказване на съдействие и на член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилника“), с мотив, че като не е изразил окончателно становище относно фактите, свързани с упражнен психически тормоз, органът, оправомощен да сключва договори за назначаване на Парламента, е нарушил задължението си за оказване на съдействие.